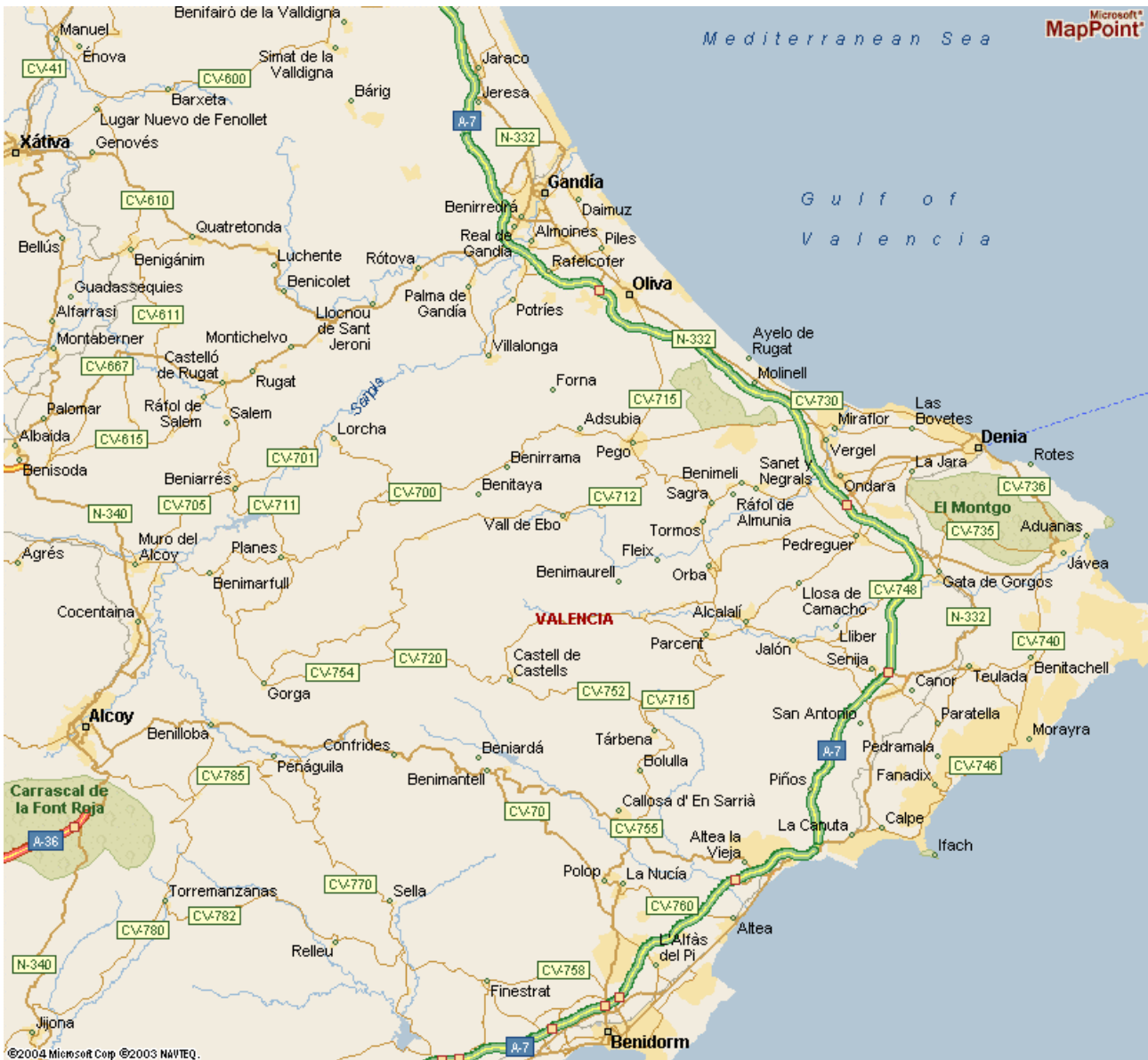

JUHAN JA ANTERON ESPANJAN PÖLKUPYÖRÄTOURNEE

16-26.11.2004

Idea polkupyörämatkasta Espanjaan syntyi eräällä yhteisellä syksyisellä pyörälenkillä Sipoon kahvituvalla, ja kun Stockmannin Hulluilla Päivillä oli tarjouksessa edullisia Barcelonan lentoja, niin tuumasta toimeen.

keskiviikko 13.10   lentoliput HEL-BCN-HEL

maanantai 15.11   polkupyörät lentokentälle pahvilaatikoihin pakattuina. Näin säästyimme seuraavan aamun lähtöselvityksestä ja pääsimme suoraan turvatarkastukseen.

tiistai 16.11   HEL-BCN AY 905, 8.00
Barcelonan kentällä pyöriä kootessamme havaitsimme, että Jussin pyörästä oli kuljetuksen aikana poikennut pari takapinnaa ja takavanne oli mennyt soikeaksi. Tunnin

tullirumban jälkeen Jussi sai paperisodan hoidettua Finnairin myöhempää korvaushakemusta varten ja pääsimme tilataksia metsästämään. Tilataksi järjestyikin melko pian ja suuntasimme Barcelonaan polkupyöräkorjaamoon. Espanja kun on pyöräilymaa ja sesonki vielä menossa, ei aikaa puolen tunnin korjausta varten löytynyt, vaan meidät ohjattiin seuraavalle pajalle. No sehän oli tietysti siestan vuoksi kiinni. Hetken tuumittuamme suunnistimme rautatieasemalle.

Illalla viiden maissa Regional Express-paikallisjunalla **Tarragonaan**, jossa saimme polkupyörän korjattua ja yövyimme Hostal Mediterranissa. Pyörät saimme huoneeseen hyvään turvaan.

keskiviikko 17

Aamulla jatkoimme paikallisjunalla (Regional Express) Valenciaan, jossa vihdoinkin pääsimme satulaan ja pyöräilemään. Oikean etelään johtavan paikallistien löytäminen oli hankalaa ja päivän puurtamisen jälkeen saavuimme Valencian eteläpuolella sijaitsevaan **Sillan** pikkukaupunkiin, jossa yövyimme hotel Poble de Sillassa.

torstai 18

Aamulla puoli yhdeksän maissa alkoi sitten varsinainen pyöräilyosuus. Maasto oli vielä varsin alavaa ja matka taittui joutuisasti. Aamun koleudessa olivat verkkarit tarpeen, mutta iltapäivällä aurinko jo heloitti kuumasti ja shortsit ja t-paita riittivät asusteiksi.

Sillasta suuntasimme Algemesin ja Alziran kaupunkien kautta **Xativan** idylliseen pikkukaupunkiin, jonne saavuimme iltapäivällä n. 50 km pyöräilyn jälkeen.

Kaupungin eri majoitusvaihtoehtojen tarkastelun jälkeen päädyimme Vernisa hotelliin aivan pääkadun varrella. Illalla oli tiedossa lisää liikuntaa, kun kiipesimme kaupunkia reunustavilla vuorilla sijaitsevan upeasti valaistun linnoitusmuurin juurelle. Turistiaikaan ylös linnoituksille olisi päässyt turistijunalla, mutta nyt se ei ollut käytössä. Lukuisista vierailemistamme pikkukaupungeista jäi Xativa ainakin minulle pysyvimmän mieleen. Yön nukuimme onnellisen tietämättöminä seuraavan päivän koitoksesta.

perjantai 19

Aamulla 9-aikaan lähdimme luottavaisina matkaan kohti seuraavaa määränpäättä – Alcoin kaupunkia. Kun tie kartalla muuttuu syheröiseksi (muchos curvos, kuten paikalliset sanovat), on tiedossa tuskallista kipuamista vuoren huipulle ja

sieltä hulppeaa laskettelua seuraavan laakson pohjalle. Jussi painui edellä ja minä yritin pysyä perässä, niin ylä- kuin alamäissä. Koko päivän hikisen punnerruksen jälkeen saavuimme Albaidan kaupungin kautta vihdoin **Alcoihin** Aikaa meni 7 tuntia ja matkaa taittui 50 km. Majoitus (hostal Savoy) onneksi löytyi ensi yrittämällä, sillä tuollaisen rääkin jälkeen pinna on hieman kireällä.

Kummallakin taisi olla hieman nestehukkaa, kun illalla vettä ja muita virvokkeita kului reippaasti. Nukahtamisvaikeuksia ei ollut ja uni todella maistui.

lauantai 20

Jussin laatiman reittisuunnitelman mukaisesti suuntasimme seuraavaksi Alcoista kohti rannikkoa, Alicanten kaupunki tosin vaihtui hieman pohjoisemmaksi Altean kaupunkiin. Liikkeelle lähdimme hyvissä ajoin jo klo. 8 aamulla. Aamun viileydessä on miellyttävää pyöräillä, tai ainakin niin luulimme. Ylös, ylös ja vielä ylös (arriba, arriba y arriba) oli aamupäivän teema. Melkoisen nousun jälkeen eteen tuli liikennemerkki, jossa oli syheröitä ja 8 km, siis huipulle enää 8 km. Olisikohan se jo tuon mutkan takana. Mitä vielä tuollahan se tie vielä nousee, kun autot näkyvät kaukaisuudessa vielä puskevan ylöspäin. Tuolla näkyvät jo gsm-tukiasemien mastot; huipun on pakko olla ihan huulilla. Jossain vaiheessa saavutimme espanjalaisen nuorukaisen, joka oli aamupäivän kävelylenkillä. Hän lohdutti meitä – enää 4 km ja olisimme vuoren huipulla n.1 km korkeudella.

Vihdoin ja viimein olimme huipulla – hengityksen taseus, hörppäys vesipullosta, takki päälle, trippimittarin nollaus ja alas mäkeen. Kilometri kilometrinen jälkeen loivaa, jyrkkää, suoraan, oikealle, vasemmalle jne. mutta aina vain alaspäin. Nopeus nousi kevyesti 40 km tunnissa, mutta kädet oli pidettävä jatkuvasti jarruilla, kun ei tiennyt mitä seuraavan mutkan takana oli ja muutakin liikennettä oli molempiin suuntiin.

Kun Suomessa olisi edes yksi tällainen vuoristotie, tulisi siitä varmaankin suomalaisten pyöräilijöiden pyhiinvaelluskohde.

Jonkin aikaa lasketeltuamme tulimme Confrides-nimiseen 800 metrin korkeudella olevaan vuoristokaupunkiin, jossa oli tauon paikka idyllisessä El Pirineo hotellin ravintolassa. Seuraavaksi laskettelimme Guadalestin linnoituskaupunkiin, jossa oli bussilasteittain espanjalaisia ja ulkomaalaisia turisteja

rannikon turistikaupungeista. **Altean** rantakaupunkiin saavuimme 7,5 tunnin ja 60 km pyöräilyn jälkeen. Trippimittarini näytti alamäkiosuuden pituudeksi n. 40 km. Alteassa oli yöpymisen pohjanoteeraus hostel Pacossa, jonka ainoita asukkaita taisimme olla. Rakennus oli kylmä ja kostea, onneksi älysimme pyytää yöksi erillisen lämmittimen. Lämmintä vettä sentään tuli.

sunnuntai 21

Altea oli matkamme eteläisin paikka ja sen jälkeen suuntana oli pohjoinen. Aamuyhdeksältä lähdimme pyöräilemään kohti **Xabian /Javean** (kielestä riippuen) rantalomakaupunkia pitkin kylästä kylään polveilevaa kiemuraista tietä. Kilometrejä kertyi vaivaiset 45 ja perille saavuimme hyvissä ajoin iltapäivällä, olihan sentään Anteron syntymäpäivä. Majoitus järjestyi Villa Naranjos hotellista – pyörät autotalliin, kamat huoneen nurkkaan, pyyhkeet olalle, läpsyt jalkaan ja hotellin altaalle. Valitettavasti vesi oli niin likaista ja kylmää, että uiminen jäi, mutta kuuma kylpy ammeessa taatusti korvasi sen. Illalla juhlimme synttäreitä ja Jussi pisti pöydän koreaksi kiinalaisravintolassa, jonka ainoita asiakkaita olimme; palvelu olikin sen mukaista.

maanantai 22

Normaalien aamutyhjennysten ja -tankkausten jälkeen pyörät hotellin autotallista ja tien päälle kohti pohjoista. Javeasta tie vei Denian ja Oliven pikkukaupunkien kautta **Gandian** rantalomakaupunkiin, jonne saavuimme 55 km pyöräiltyämme 3:n aikaan iltapäivällä. Majoitus Naranjos hotellissa. Tässä vaiheessa Anteron oli pakko löytää pehmustetta takapuolen ja satulan väliin ja onneksi paikallisesta pyöräliikkeestä löytyi kokoa XXXL (espanjalaiset kun ovat niin pientä porukkaa) olevat pehmustetut mustat pyöräilyshortsit.

tiistai 23

Aamulla 9 aikaan liikkeelle kohti Culleran kaupunkia, josta jo oli rautatieyhteys pohjoiseen. Koska aika oli käymässä vähiin ja niin Valencia kuin Barcelonakin vielä näkemättä; hyppäsimme Cullerassa Valenciaan vievään paikallisjunaan. Valecian rautatieasemalla odotti seuraava yllätys, jatkoyhteys pohjoiseen olisi mahdollista vasta 4:n tunnin kuluttua (vain Regional Express junaan saa polkupyörän) Päätimme jatkaa polkupyörillä pitkin radan vartta Pucolin kaupunkiin, jossa nousimme taas paikallisjunaan ja yövyimme **Saguntin** kaupungissa hostel Azaharissa aivan aseman lähistöllä.

- keskiviikko 24 Aamun paikallisjunalla Saguntista Nulesiin, josta jatkoimme pyörillä Castellon de la Planan suurkaupungin kautta edelleen Benicassimin pikkukaupunkiin. Näin saimme pyöräiltyä 57 km, mutta junaosuuksien ansiosta matkaa pohjoiseen kertyi melkoisesti. Illalla puksutimme taas paikallisjunalla 4 tuntia Barcelonaan, jonne saavuimme iltakymmeneltä. Onneksi hostel Beja II löytyi ensi yrittämällä aivan juna-aseman lähistöltä.
- torstai 25 Aamulla oli vuorossa pahvilaatikoiden hankinta sekä seuraavan aamun tilataksien varmistus. Paikallisen baarin ystävällisellä avustuksella polkupyöräliike löytyikin aivan hotellin nurkan takaa ja tilataksien bongasimme läheiseltä rautatieasemalta. Laatikot hotellihuoneeseen ja pyöräillen tutustumaan Barcelonaan. Koko päivä siinä meni, kilometrejä kertyi 20 ja kaupungin tärkeimmät nähtävyydet tuli nähtyä. Barcelonassa Jussikin saattoi vihdoon huokaista helpotuksesta; kauden 2004 tavoite 5.000 km tuli täyteen, minulla siitä viidesosa. Hetkeksi hotelliin lepäämään, polkupyörien pakkaus laatikoihin ja metrolla takaisin La Ramblalle ja vanhaan kaupunkiin kahvin ja konjakin pariin.
- perjantai 26 BCN-HEL AY 906, 11.50
Matka lentokentälle sekä kotimatka sujuivat kommelluksitta.
- kommentteja Kunkin maakunnan (Alicante, Valencia) hotelliluettelot / -hinnastot sekä Espanjan kartat saimme Espanjan valtion matkailutoimistosta Mechelininkadulta.
- Paikallisia karttoja saa kunkin kaupungin matkailutoimistosta (tourist info), jos sattuu vain oikeaan aikaan paikalle (siestan vuoksi ne ovat päivällä useita tunteja kiinni). Lisäksi kaupungintalolta (ayuntamiento) saattaa saada paikallista opastusta. Lisäksi suurimmilla rautatieasemilla on info-pisteet.
- Englannin kielellä ei ihan jokapaikassa pärjää – auttava espanjan kielen taito on tarpeen.
- Suurista kaupungeista lähteminen polkupyörällä on hankalaa; ihmiset neuvovat yleensä moottoriteille tai muille suurille väylille – pyöräilijä taas arvostaa pikkuteiden maisemia sekä

hiljaista liikennettä. Saattaakin olla viisasta jatkaa junalla suuresta kaupungista seuraavaan suunnitellun matkareitin varrella olevaan pikkukaupunkiin ja startata sieltä. Suuriin kaupunkeihin saapuminen on paljon helpompaa (kaikki tiet vievät Roomaan.....)

Reittisuunnitelmaa laadittaessa maaston korkeuserot on huomioitava; yksi kilometri vuoristossa ylöspäin on aivan eri kuin yksi kilometri tasamaalla. Mukavan alamäen jälkeen on yleensä odotettavissa vähemmän mukava ylämäki.

Päiväosuudet on syytä suunnitella huonokuntoisimman sykkeelle sopiviksi–Jussille kiitokset kärsivällisyydestä, joutui usein odottelemaan takana puuskuttavaa partneria.

Kilometrejä kertyi yhteensä 425.

Vettä pitää juoda jatkuvasti vaikei janotakkaan, muuten voi tulla huono olo kesken matkan.

Matkan ajankohta oli sopiva; low season hinnat, mutta aurinkoista melkein joka päivä (+ 20, ei yhtään sadepäivää), aamuisin oli jo melko viileää ja verkkarit tarpeen.

terveisin Juha ja Antero